

Pogrzeb adw. Andrzeja Rościszewskiego

23 sierpnia br. na warszawskich Powązkach rodzina i przyjaciele pożegnali adw. Andrzeja Rościszewskiego, nestora Adwokatury Polskiej, dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie w latach 1989-1995, sędziego Trybunału Stanu.

Pogrzeb miał charakter państwowy. Mszę żałobną celebrował kard. Kazimierz Nycz, który podkreślał zasługi Zmarłego dla Polski, Warszawy, Adwokatury Polskiej oraz dla Kościoła. Homilię wygłosił ks. Dariusz Kowalczyk, przewodniczący Zarządu Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia, w której działał mecenas Rościszewski. Ks. Kowalczyk zaznaczył, że działalność społeczna i charytatywna Pana Mecenasa wypełniała nauki Ewangelii. Zmarły zawsze stawał po stronie słabszego. - *Był człowiekiem ogromnej powagi, skupiony, rzadko zabierający głos, ale każda jego wypowiedź i pytanie zostawały zapamiętywane na długo.* - mówił ks. Kowalczyk.

Trumna została odprowadzona do rodzinnego grobu na Starych Powązkach. Nad grobem mec. Andrzeja Rościszewskiego żegnali: adw. Jacek Trela, prezes NRA, min. Piotr Naimski, kpt. Janusz Zbierajewski, Piotr Sadownik oraz bratanek - Jan Rościszewski.

Adw. Jacek Trela, prezes NRA podkreślał, że dla mec. Rościszewskiego Adwokatura była zawodem ludzi wolnych. Wspominał, że zmarły był jednym z najwybitniejszych cywilistów XX w. Swoją wiedzą dzielił się z innymi. Był wspaniałym wykładowcą, po jego wykładach wszystko stawało się jasne. Wchodził w skład tej Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie, która 14 grudnia 1981 r. potępiła stan wojenny i wezwała wszystkich adwokatów do obrony dla osób potrzebujących. Sam stanął na czele pomocy, współpracując z Komitetem Prymasowskim. W 1989 r. został dziekanem ORA w Warszawie. Był to czas transformacji ustrojowej w Polsce i zmian w adwokaturze. Istotnych zmian, które były troską mec. Rościszewskiego. „Należałem do tych dziekanów i do tych adwokatów, którzy od początku zdawali sobie sprawę, że muszą powstać duże spółki adwokackie, po to aby przeciwdziałać konkurencji adwokatury zagranicznej, która prędzej czy później wejdzie na polski rynek i przejmie klientów zachodnich” - mówił mec. Rościszewski w filmie „Nestorzy Adwokatury Polskiej”,

wyprodukowanym przez Naczelną Radę Adwokacką w 2012 roku. Prezes Trela przypominał, że oprócz Adwokatury życie mec. Rościszewskiego wypełniała działalność społeczna. W latach 1989-1991 przewodniczył składowi orzekającemu Społecznej Komisji Pojednawczej, która pomagała przywracać do pracy osoby represjonowane przez komunistów. Działał na rzecz organizacji na rzecz kościoła katolickiego. Do końca był aktywny społecznie. Od 2015 r. pełnił funkcję członka Trybunału Stanu. - *Żegnamy wybitnego adwokata, wspaniałego żeglarza, stąd ta asysta - Pan Mecenase na pewno by się ucieszył z tej warty zaciągniętej przez marynarzy. Żegnamy wreszcie dobrego człowieka, doradcę, przyjaciela, drogowskaz w sprawach trudnych. A ja żegnam moją dziekaną, składając mu niski pokłon i hołd* - mówił prezes Jacek Trela.

Adw. Andrzej Rościszewski urodził się 2 sierpnia 1930 r. Był absolwentem prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Na listę warszawskich adwokatów został wpisany w roku 1957. W latach 1967-1970 był członkiem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w Warszawie, w latach 1970-1986 pełnił funkcję wicedziekana ORA w Warszawie i przewodniczył Wojewódzkiemu Zespołowi Wizytatorów. W latach 1989-1995, przez dwie kadencje, był dziekanem ORA w Warszawie. Wieloletni arbiter Sądu Polubownego przy Fundacji Adwokatury Polskiej, a także wykładowca szkolenia aplikantów oraz doskonalenia zawodowego adwokatów.

W stanie wojennym z ramienia Komitetu Prymasowskiego był obrońcą działaczy opozycyjnych. W latach 1989-1991 przewodniczył składowi orzekającemu Społecznej Komisji Pojednawczej mającej na celu przywrócenie praw pracowniczych osobom zwolnionym za działalność związkową, samorządową, przekonania polityczne i religijne. W latach 1993-1994 był koordynatorem prac Społecznej Komisji Konstytucyjnej powstałej do opracowania Obywatelskiego Projektu Konstytucji NSZZ „Solidarność”.

Angażował się w działalność społeczną i charytatywną, był m.in. członkiem Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach, doradcą i pełnomocnikiem Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża, członkiem rad: Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, Caritas Polska, Muzeum Kolekcji Jana Pawła II, a także fundacji Episkopatu Polski „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

W 1978 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi, w 1985 r. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, zaś w 2018 r. otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski. W roku 1995 odznaczony został odznaką „Adwokatura Zasłużonym”, zaś w roku 2006 otrzymał Order Św. Sylwestra przyznany przez papieża Benedykta XVI. W 2010 otrzymał Wielką Odznakę Adwokatura Zasłużonym oraz Medal Pamiątkowy Ministra Sprawiedliwości z okazji 30-lecia powstania „Solidarności”.

W 2015 roku został wybrany przez Sejm VIII kadencji na członka Trybunału Stanu.

Jego pasją było żeglarstwo. W roku 1948 ukończył Państwowe Centrum Wychowania Morskiego w Gdyni. W 1963 roku uzyskał patent jachtowego kapitana żeglugi wielkiej. Organizował rejsy na nie opływanych wcześniej akwenach północnych. Na „Pegazie” odbył rejs w głąb Zatoki Botnickiej, na „Opalu” dotarł do Islandii, a na „Śmiałym” z 9-osobową załogą opłynął po raz pierwszy Islandię z zachodu na wschód. Wyczyn ten przyniósł mu honorową nagrodę „Rejs Roku 1970” I stopnia oraz „Srebrny Sekstant”. W roku 1975 kpt. Rościszewski odbył na „Generale Zaruskim” rejs na Spitsbergen osiągając najdalszy punkt na północy. Relacje z trzech wypraw: na „Pegazie”, „Śmiałym” i „Generale Zaruskim” opisał w książkach podróżniczych, m.in. w „Północnych rejsach”.

